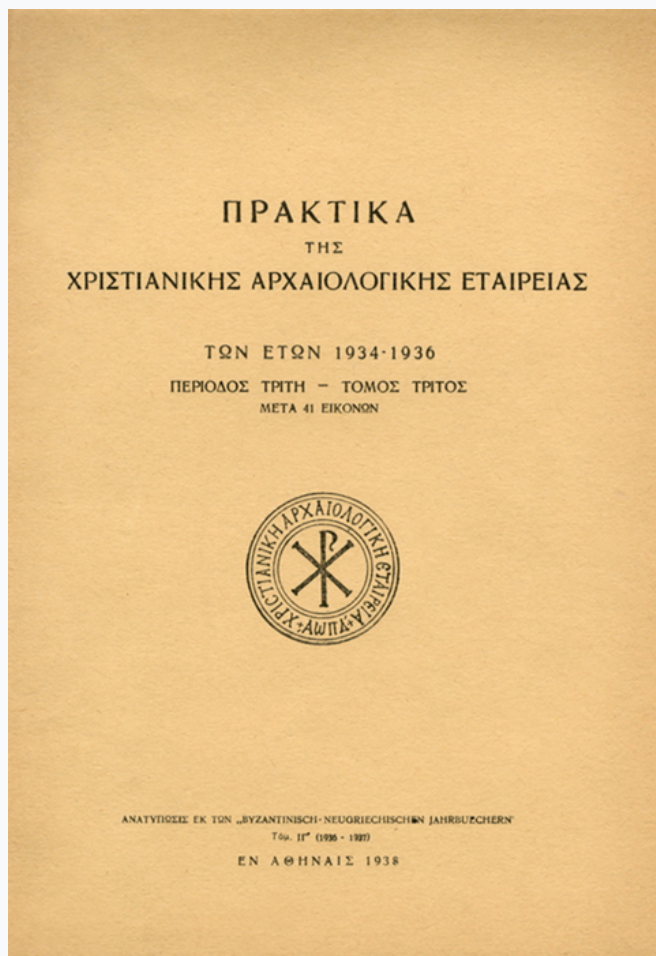

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 3 (1938)

Δελτίον ΧΑΕ 4 (1934-1936), Περίοδος Γ'

Έκθεσις περί των κατά το έτος 1934 πεπραγμένων υπό της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας αναγνωσθείσα εν τη γενική συνελεύσει των εταίρων τη 2 Απριλίου 1934 υπό του γενικού γραμματέως Γ. Α. Σωτηρίου

(ΧΑΕ) ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

doi: [10.12681/dchae.1386](https://doi.org/10.12681/dchae.1386)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ (ΧΑΕ). (2013). Έκθεσις περί των κατά το έτος 1934 πεπραγμένων υπό της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας αναγνωσθείσα εν τη γενική συνελεύσει των εταίρων τη 2 Απριλίου 1934 υπό του γενικού γραμματέως Γ. Α. Σωτηρίου. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 3, .
<https://doi.org/10.12681/dchae.1386>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Έκθεσις περί των κατά το έτος 1934 πεπραγμένων
υπό της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας
αναγνωσθείσα εν τη γενική συνελεύσει των εταίρων
τη 2 Απριλίου 1934 υπό του γενικού γραμματέως Γ.
Α. Σωτηρίου

Δελτίον ΧΑΕ 4 (1934-1936), Περίοδος Γ'

ΑΘΗΝΑ 1938

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1934 ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ

ΕΝ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ ΤΗ 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1934
ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ Γ. Α. ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Κύριοι Ἑταῖροι!

Συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον λογοδοτεῖ ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ παρελθόντος ἔτους. Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐσυνεχίσθησαν αἱ ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ καθορισθὲν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου χρονικὸν διάστημα, ἦτοι ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Μαρτίου. Ἐφέτος ἐγένοντο μέχρι τοῦδε ἑπτὰ ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις τῶν κ.κ. :

1) *Νίκου Ἀ. Βέη*, (*Bees*), «Περὶ τοῦ ἱστορημένου Χρησμολογίου τῆς Κρατικῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Βερολίνου (Codex Graecus fol. 62=297) καὶ τοῦ θρύλου τοῦ Μαρμαρωμένου Βασιλιᾶ» (δημοσιεύεται κατωτέρω).

2) *Ἀ. Φιλαδελφέως*, «Περὶ τμημάτων παλαιοχριστιανικῆς σαρκοφάγου τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν» (δημοσιεύεται προσεχῶς ἀλλαχοῦ).

3) *Ἀ. Ξυγγοπούλου*, «Περὶ τοῦ καλύμματος τῆς σαρκοφάγου τοῦ Γεωργίου Καπανδρίτου» (ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἐπετηρίδι Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν, τόμ. ΙΑ', 1935, σελ. 346—360).

4) *Βενετίας Κώττα*, «Περὶ τῆς εἰκονογραφήσεως τοῦ Ἐπιταφίου ἐν

σχέσει πρὸς τὴν ἀκολουθίαν τῶν Παθῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος» (δημοσιεύεται ὡς «ὑπόμνημα» κατωτέρω).

5) Γ. Ἀσκητοπούλου, «Περὶ τῆς ἐν Φλαβιανοῖς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ τοῦ Ἀναστασίου Λεβίδου» (δημοσιεύεται κατωτέρω καταλλήλως διεσκευασμένον ὡς «ὑπόμνημα»).

6) Γ. Κόλια, «Περὶ χριστιανικῶν μνημείων τῆς Λοκρίδος» (δημοσιεύεται κατωτέρω καταλλήλως διεσκευασμένον ὡς «ὑπόμνημα»).

Ἡ συμβολή, τὴν ὁποῖαν προσφέρει διὰ τῶν ἀνακοινώσεων τούτων ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς Χριστιανικῆς καὶ Βυζαντινῆς τέχνης τῆς πατρίδος ἡμῶν, εἶναι προφανῆς καὶ οἱ παρακολουθοῦντες τὰς ἀνακοινώσεις ταύτας δύνανται νὰ μαρτυρήσωσι περὶ τούτου.

Παραλλήλως προέβημεν καὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν Πρακτικῶν, τῶν ὁποίων τὸν πρῶτον τόμον παραδίδομεν σήμερον εἰς τὰς χεῖρας τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ τόμος οὗτος καθυστέρησεν ὀλίγον, τοῦτο ὅμως ὀφείλεται εἰς τυπογραφικὰς δυσχερείας ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεως ἡμῶν. Ὁ τόμος οὗτος ἐστοίχισεν εἰς τυπογραφικὰ καὶ τσιγκογραφήματα 23.807.40 δραχμὰς. Τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τούτου (ἦτοι δραχ. 11.953.75) κατέβαλεν ἡ ἑταιρεία, τὰ δὲ λοιπὰ ἐχορήγησεν ὁ Πρόεδρος αὐτῆς κ. Νίκος Ἀ. Βέης (Bees), ἐκτυπώσας τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος Πρακτικὰ τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν καὶ ὡς ἴδιον τμήμα τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενων «Βυζαντινῶν καὶ Νεοελληνικῶν Χρονικῶν» („Byzantinisch-Neugriechische Jahrbücher“). Νομίζω, ὅτι ἐκφράζω τὴν γνώμην τῶν ἐταίρων εὐχαριστῶν τὸν κ. Νίκον Ἀ. Βέην ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν καταβληθεῖσαν χορηγίαν.

Ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ συνέχισις τῶν τόμων τῶν Πρακτικῶν θὰ προσδώσῃ ἀκόμη μεγαλύτερον κύρος εἰς τὴν Χριστ. Ἀρχαιολογ. Ἑταιρείαν, ἡ ὁποία καὶ λόγῳ παρελθόντος καὶ λόγῳ τῆς ὑπ' αὐτῆς τὸ πρῶτον γενομένης ἐρεύνης τῶν Χριστιανικῶν μνημείων τῆς χώρας ἡμῶν καὶ λόγῳ τῆς συμβολῆς, τὴν ὁποῖαν προσέφεραν αἱ πολῦτιμοι συλλογαὶ τῆς εἰς Μουσεῖα τοῦ κράτους (τὸ Βυζαντινὸν καὶ τὸ τῶν Κοσμητικῶν Τεχνῶν) δικαιούται ἰδιαιτέρας ἀναγνωρίσεως.